

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202054
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319202054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: L. N., D. XX.XX.XXXX, H. N. Č. V. XX/XX, H., zastúpená: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 51 769 654, o zaplatenie 2.336,40 eura s príslušenstvom

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e v sume 454,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 454,37 Eur od 21.04.2019 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný žalobca“ alebo „pôvodný veriteľ“) podal na Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 28.05.2019 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.336,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.04.2019 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Takto uplatnený nárok odvodzoval zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. uzatvorenej so žalovanou dňa 01.12.2010. (ďalej len „zmluva“).

2. Okresný súd o nároku žalobcu rozhodol pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Csp/61/2019 - 35 zo dňa 18.06.2019, voči ktorému podala žalovaná odpor v zákonom stanovenej lehote. Následne súd uznesením č. k. 15Csp/61/2019 -73 zo dňa 10.06.2019 zrušil platobný rozkaz okresného súdu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2019. Dňa 01.07.2019 bol zo strany pôvodného žalobcu súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu s odôvodnením, že po podaní žaloby došlo k postúpeniu pohľadávky, od ktorej pôvodný žalobca odvodzoval v žalobe uplatnený nárok. O tomto návrhu rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15Csp/61/2019 - 75 zo dňa 10.07.2019 tak, že pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca - označený v záhlaví tohto rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť tiež dňa 13.08.2019.

3. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žalobca si uplatňuje nárok vyplývajúci zo žiadosti o vydanie nákupnej karty NAY Extra Prémium č. XXXXXXXXX zo dňa 12.11.2010. Voči takto uplatnenému nároku vzniesla námietku premlčania v celom rozsahu a to z dôvodov: A/ Nedošlo k platnému nadobudnutiu

účinnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, nakoľko žalovanej nebol nikdy zo strany žalobcu doručený potvrdzujúci list a žalobca nepreukázal súdu hodnoverným spôsobom, že došlo k doručeniu potvrdzujúceho listu žalovanej a teda, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nadobudla aj účinnosť. Ďalej uviedla, že účinnosť zmluvy o úvere mala nastať za kumulatívneho splnenia dvoch skutočností a to vydaním potvrdzujúceho listu a doručením PIN kódu žalovanej ako vyplýva z ustanovení zmluvy. Keďže účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorej splnenie žalobca súdu nepreukázal, žalovaná má zato, že v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Peňažné plnenie, ktoré žalobca žalovanej poskytol a žalovaná ho prijala, je teda plnením bez právneho dôvodu. Nárok žalobcu na jeho vydanie od žalovanej nie je potom nárok na zaplatenie čerpaného úveru, ale nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pri uvedenom nároku z titulu bezdôvodného obohatenia uplynula tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba vzhľadom na skutočnosť, že k poslednému čerpaniu resp. poskytnutiu finančných prostriedkov došlo 22.10.2015. Subjektívna premlčacia doba teda uplynula 23.10.2017 a objektívna premlčacia doba uplynula 23.10.2018. Ak bol návrh na súd doručený 28.05.2019, bol doručený jednoznačne po uplynutí objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej doby. B./ Ďalej uviedla, že aj v prípade, že by súd považoval uvedenú zmluvu za platne uzavretú a teda že zmluva nadobudla účinnosť, tak žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku v objektívnej premlčacej dobe, nakoľko ako vyplýva z Výpisu ku kreditnej karte, tak žalovaná dňa 22.10.2015 uskutočnila posledný výber prostredníctvom kreditnej karty. V predmetnej zmluve nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená a teda premlčacia doba začína plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu t.j. 23.10.2015 a uplynula 23.10.2018. Opätovne, ak bol návrh na súd podaný 28.05.2019, bol podaný jednoznačne po uplynutí premlčacej doby. Žalovaná poukázala na Rozsudok NS SR sp. zn.: 3Cdo/174/2016 zo dňa 10.11.2016.

C./ Ďalej uviedla aj, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku RPMN, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázala aj na rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Levice, a to na právoplatný a vykonateľný rozsudok sp. z., 7Csp/67/2016 zo dňa 20.02.2017, kde súd posudzoval vzhľadom na formulárový charakter zmlúv identickú zmluvu o úvere. Z rozsudku súdu bol citovaný odsek 20: „Vykonaným dokazovaním súd mal preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá dňa 24.1.2013 zmluva o vydaní Nákupnej karty NAY Extra Premium, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 300,00 €. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 10,00 Eur. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré by podľa zákona mala mať. Predovšetkým neobsahuje údaj o RPMN, o výške úroku a poplatkov ako aj údaje o tom, z čoho splátka pozostáva. Taktiež neobsahuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Príkladný výpočet RPMN v časti zmluvy pod bodom V. nezohľadňujúci údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy, súd nepovažoval za splnenie podmienky a to zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd poukazuje na to, že z rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica z 10.10.2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu Prešov z 12.03.2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu Žilina z 30.10.2013 sp. zn. 6Co/138/25013 vyplýva právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), preto aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Tento nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani prípadným tvrdením, že všetky podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru sú uvedené v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných VÚB, a.s., hoci by aj žalovaný bol s nimi oboznámený. Tento názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku 15Co/203/2015 zo dňa 15.4.2015.“ Na základe uvedeného, žalovaná žiadala žalobu zamietnuť a uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania.

4.1. K podanému odporu sa vyjadril žalobca (č. I. 84-87), ktorý okrem iného uviedol, že žalovaná dňa 12.11.2010 vyplnila Žiadosť o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu. Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. K prijatiu žiadosti zo strany Banky došlo dňa 1.12.2010 bez výhrad a dodatkov o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Zmluvný vzťah

založený úverovou zmluvou tak vznikol riadne a platne. Zo všeobecných obchodných podmienok (v bode 2) taktiež jasne vyplýva, že zmluva vzniká akceptáciou zo strany banky, a potvrdzovací list preto nie je dokladom preukazujúcim vznik zmluvy. Nakoľko úverová zmluva ako konsenzuálny kontrakt bola uzavretá riadne a v písomnej forme, úver žalovaná čerpala, čo žalobca mal preukázať predloženým výpisom, pričom žalovaná túto skutočnosť ani nerozporovala a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami, aj v záujme zachovania a naplnenie legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu, nie je možné úverovú zmluvu označiť za absolútne neplatný právny úkon.

4.2. Žalobca ďalej poukázal na rozhodovaciu prax krajských súdov SR, ako aj niektoré rozhodnutia Súdneho dvora. Uviedol aj, že ku dňu výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.914,00 Eur so zmluvným úrokom vo výške 18,00 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 50,00 Eur mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 05.01.2011 čo vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 37 písm. a/ OP právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.06.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej, spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Výpoveď zmluvy spolu s výzvou na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanej odoslaná dňa 05.06.2016 a lehota 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu uplynula dňa 20.06.2016 (10 dní od prevzatia výzvy žalovanou - žalovaná prevzala výzvu dňa 10.06.2016). Od 21.06.2016 je žalovaná v omeškaní s uhradením dlžného zostatku. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 21.06.2016 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 28.05.2019 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Žalobca má zato, že uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Ďalej uviedol, že žalovanej bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. Žalobca uviedol, že s uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Poukázal na predloženú zmluvnú dokumentáciu, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., kde sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 18.00% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 8. 2. 1904 € a výške štandardnej mesačnej splátky 50.00 € bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaná podľa žalobcu, bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Ďalej uviedol, že žalovaná začala čerpať úverový rámec od 05.01.2011 ktorý vo vyjadrení položkovite aj rozpísal (č. I. 86). Zároveň upresnil, že žalovaná suma 2.336,40 Eur pozostáva z istiny 1.029,65 Eur, poplatkov v sume 205,02 Eur, štandardného úroku v sume 852,02 Eur a sankčného úroku v sume 249,71 Eur. V časti o zaplatenie istiny v sume 454,73 Eur (poplatky a sankčný úrok), žalobca zobral žalobu spolu aj s príslušenstvom späť. Zotrval na plnení vyčíslenom v sume 1.881,67 Eur spolu s úrokom vo výške 8 % ročne počítaným od 21.04.2019 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. 1. Vo vzťahu k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky žalobca na výzvu súdu uviedol, že v súlade s čl. V bod 37 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.06.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Dátum 05.06.2016 je zrejмый aj z predloženého listinného dôkazu a rovnako tak aj dátum doručenia dňa 10.06.2016. Čo sa

týka preukázania aktívnej legitímácie, tú žalobca uviedol, že túto preukazujeme oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky F., o čom predložil podacím hárok. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky postupom je podľa žalobcu riadne hmotnoprávne preukázaná jeho aktívna legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne žalobca odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“

5.2. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobca predložili aj výzvy svojho právneho predchodcu - banky, zo dňa 04.05.2016 a tiež 05.06.2016. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, má byť podľa žalobcu preukázané splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca uviedol, že v tomto spore bolo preukázané, že jeho právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli podľa žalobcu splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná podľa žalobcu daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že všetky požadované listiny boli do konania už predložené spolu s predchádzajúcimi vyjadreniami. Ďalej pre úplnosť žalobca ešte uviedol, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. je právnym nástupcom spoločnosti Slovenské kreditné karty a.s., a to ku dňu 31.12.2005. Spoločnosť Slovenské kreditné karty a.s. zanikla zlúčením so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., pričom táto skutočnosť je všeobecne známa a zrejme z Obchodného registra. Ďalej až spolu s týmto vyjadrením bolo zaslané aj splnomocnenie, ktorým spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. splnomocnila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., aby za podmienok v ňom upravených zastupovala a konala za VÚB, a.s. vo všetkých právnych úkonoch v rozsahu predmetu činnosti splnomocniteľa, ktoré sú bližšie špecifikované v predmetnom Plnomocnenstve (splnomocnenie na č. l. 133-135).

6. O nároku žalobcu súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 28.09.2020, na ktorom súd konal v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, ako aj vyslovili súhlas s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd rovnako konal aj v neprítomnosti žalovanej. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že trvajú na stanoviskách, ktoré vyjadrili v podanom odpore proti platobnému rozkazu, teda trvajú na námietke premlčania celého uplatneného nároku žalobcu z dôvodov, ktoré uviedli v odpore proti platobnému rozkazu, ako aj že nedošlo k platnému uzatvoreniu a nadobudnutiu účinnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v predmetnej veci, z čoho následne vyplýva aj premlčanie. Tak isto zotrval aj na ďalšom dôvode premlčania, ktorý bol uvedený v časti B) odporu, to znamená, aj keby bola zmluva platne uzatvorená, nárok je premlčaný. Z povahy spotrebiteľskej zmluvy tým, že je revolvingová vyplýva, že nie je vopred určený termín konečnej splatnosti. V tomto prípade, ak doba splnenia nebola dohodnutá, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu, to znamená v tomto prípade 23.10.2015. Opätovne poukázal na rozhodnutie NS SR, v ktorom je podrobne rozoberané plynutie premlčacej lehoty. Tak isto namietal premlčanie uplatneného nároku aj s poukazom na vyjadrenia žalobcu, keď žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca dlh zosplatnil, a preto by mala ešte plynúť premlčacia lehota v zmysle § 101 OZ. S týmto názorom však vyslovil svoj nesúhlas, s tým, že premlčacia lehota uplynula v zmysle § 103 OZ. Toto tvrdenie oprel o tú skutočnosť, že splatnosť dlhu vyvolala splátka splatná v mesiaci 3/2016. Táto skutočnosť vyplýva z dôkazu predloženého žalobcom, a to predžalobná upomienka, ktorú vystavil právny predchodca žalobcu zo dňa 04.05.2016. Ak táto splátka spôsobila zosplatnenie dlhu, tak trojročná objektívna lehota uplynula v mesiaci 3/2019, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 28.05.2019. Na základe uvedeného preto právny zástupca žiadal súd, aby celú žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

7. Na pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dokladmi: čl. 1 - 2 žaloba, čl. 5 - 6 obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, čl. 7 - 16 výpis z bankomatky Quatro, čl. 17 žiadosť o vydanie nákupnej karty Naj Extra Premium z 01.12.2010, čl. 26 - 28 žaloba z konania 8 Csp/50/2019, čl. 35 platobný rozkaz, čl. 41 - 47 návrh na zmenu strany sporu + prílohy, čl. 60 - 66 odpor voči platobnému rozkazu, čl. 73 uznesenie z 10.07.2019 o zrušení PR, ppl. 13.08.2019, čl. 75 uznesenie z 10.07.2019 o zmene strany sporu, ppl. 13.08.2019, čl. 84 - 92 vyjadrenie žalobcu k odporu + čiastočné späťvzatie žaloby, čl. 93 oznámenie o vyhlásení okamžite splatnosti úveru z 05.06.2016, čl. 93 p. v. dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní nepodpísaná, čl. 94 predžalobná upomienka z 04.05.2016, čl. 95 - 96 kópie doručeníek s dátumom prevzatia 09.05.2016 a 10.06.2016, čl. 97 - 100 cenník VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou C. H., a. s., čl. 101 - 102 obchodné podmienky, čl. 119 - 123 vyjadrenie žalobcu k výzve súdu, čl. 124 - 125 listinné doklady ako na čl. 93 - 94, čl. 126 cenník VÚB, a. s. ako na čl. 97, čl. 130 - 131 obchodné podmienky ako na čl. 101 - 102, čl. 132 kópia doručenky z 10.06.2016, čl. 136 kópia doručenky z 09.05.2016, čl. 137 oznámenie o postúpení pohľadávky z 20.06.2019, čl. 138 podací hárok č. EPH 165882280 z 20.06.2019, čl. 171 - 176 vyjadrenie žalobcu z 20.07.2020 + ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, čl. čl. 177 - 180 listinné doklady ako na čl. 93 - 94 a ako čl. 95 - 96, čl. 198 ospravedlnenie neúčasti PZ žalobca.

8. Z odseku 4.2 tohto rozsudku vyplýva, že žalobca bez bližšieho zdôvodnenia zobral žalobu späť čo do sumy vyčíslených poplatkov: 205,02 Eur a sankčného úroku: 249,71 Eur spolu s príslušenstvom, ku ktorému späťvzaitu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, avšak po tom, ako bol žalovanej už doručená žaloba.

9. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. S prihliadnutím na dispozitívny úkon žalobcu, ku ktorému došlo po tom, ako bola žalovanej už doručená žaloba, ale pred tým, než začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, okresný súd v súlade s citovanou zákonnou úpravou konanie zastavil v rozhodnutí vo veci samej a to bez dotazu na žalovanú. Konanie bolo zastavené čo do istiny, ako aj čo do príslušného úroku z omeškania tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku. V ďalšom súd konal o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.881,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy počítaný od 21.04.2019 do zaplatenia.

14. Z listinných dokladov uvedených v odseku 7 rozsudku, ako aj z obsahu celého spisového materiálu okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

14.1. Pôvodný žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18,00 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala mať žalovaná schválený úverový rámec v sume 1.500,00 Eur (žalobca v doplnení žaloby uvádzal úverový rámec aj v sume 1.914,00 Eur) a bola povinná platiť žalobcovi štandardnú mesačnú splátku v sume 50,00 Eur. Tu súd ale poukazuje na to, že zo zmluvy (č. I. 17) vyplýva schválenie úverového rámca len v sume 600,00 Eur so splátkou 20 Eur, pričom žalobca žiadnymi listinnými dokladmi nepreukázal zmenu zmluvných podmienok spočívajúcich v navýšení tak úverového rámca, ako aj splátky. Uvedené možno len nepriamo dedukovať z výpisu z Bankomatky Quatro (č. I. 9), kde je zaúčtovaný aj poplatok v sume 6,64 Eur, za zmenu úverového rámca na žiadosť klienta, avšak aj tento listinný doklad preukazuje len zmenu úverového rámca a nie zmenu na sumu 1.500,00 Eur (1.914,00 Eur), tak, ako to tvrdí žalobca. Ďalej v žalobe uvádzal, že v zmysle dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky (výpis z bankovej knihy)

o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Pôvodný žalobca poukazyval na to, že táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. 7/2004 úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácií o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a to napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 06.04.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom v sume 2.336,40 Eur. Keďže žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj finančný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s končným stavom ku dňu 31.03.2019, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.04.2019, žalobca uvádza, že mu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania, ktorú žiadal priznať odo dňa 21.04.2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, vo výške 8 % ročne. Na výzvu súdu žalobca - právny zástupca žalobcu špecifikoval žalovanú istinu tak, ako je to uvedené vyššie (istina 1.029,65 Eur, poplatky 205,02 Eur, štandardný úrok 852,02 Eur a sankčný úrok 249,71 Eur). V tejto špecifikácii došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby čo do poplatkov a sankčného úroku spolu v sume 454,73 Eur. Spolu s týmto doplnením žalobca predložil aj listinné doklady, ktoré doposiaľ neboli predložené do konania. Na ďalšiu výzvu súdu uviedol, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky. Žalovaná uplatnený nárok považuje za premlčaný v celom rozsahu, aj v prípade, ak by sa jednalo o nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, keďže podľa žalovanej nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, ako aj v prípade, ak by súd považoval zmluvu za platne uzatvorenú. Žalobca má zato, že nárok premlčaný nie je.

15. V konaní je nesporná skutočnosť, že pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanej práve na žalobcu. Pôvodný žalobca podal návrh na zmenu žalobcu, ktorému súd vyhovel, pretože boli splnené všetky procesné podmienky. V konaní je tiež nesporný spotrebiteľský charakter sporu vyplývajúci zo zmluvy, ktorá má formulárový charakter bez možnosti žalovanej privodiť jeho zmenu, a uvedené vyplýva aj z označenia žalovanej len ako fyzickej osoby identifikovanej rodným číslom. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere nespochybňoval ani sám žalobca.

16. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

19. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinného v čase uzavretia zmluvy, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá po a) prijíma vklady a po b) poskytuje úvery, a ktorá má na výkon činnosti podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

22. Podľa § 2 ods. 3 zákona o bankách, bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

23. Podľa § 3 ods. 2 zákona o bankách, bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

24. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bankách, činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami, ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c.

25. Podľa § 6 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, za výkon dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

26. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V danom prípade bola v priebehu konania postúpená banková pohľadávka. Okresný súd preto v prvom rade riešil základnú otázku a síce či má žalobca aktívnu legitimitáciu v spore, to znamená, či zo strany pôvodného žalobcu došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o bankách nad rámec pravidiel cesíí upravených v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná pohľadávka, môže byť ňou pohľadávka splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však týka cesia bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný právny predpis (leg specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné

postúpenie tak, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, pričom výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

30. Pôvodný žalobca spolu s návrhom na zmenu strany sporu doručil súdu aj listinné doklady na preukázanie skutočnosti, že k postúpeniu pohľadávky došlo po začatí konania - žiadosť o postúpenia prevod zo dňa 07.06.2019 s dátumom prevzatia 18.06.2019, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2019, ktorým pôvodný žalobca mal oznámiť žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu s dátumom odoslania tiež dňa 20.06.2019 (č. I. 43 p. v.). Na výzvu súdu - špecifikácia žaloby, žalobca spolu s danou špecifikáciou doručil súdu aj listinný doklad - predžalobná upomienka zo dňa 04.05.2016 zaslaná žalovanej zo strany Slovenské kreditné karty (Consumer Finance Holding, a.s. - teraz už neexistujúca spoločnosť) - č. I. 94. Tou istou spoločnosťou bolo žalovanej oznámené aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 05.06.2016 (čl. 93). S prihladnutím na uvedený listinný doklad, je potom nesprávne tvrdenie žalobcu, že vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku mal právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.06.2016, pretože z uvedeného dokladu vyplýva, že vyhlásenie bolo urobené zo strany správcu. Žalobca ale oprávnenie správcu konať v uvedenom rozsahu dokladoval tak obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ako aj plnomocenstvom (č. I. 133 -135), z ktorých je preukázané, že uvedená spoločnosť mala oprávnenie konať v danom rozsahu, t. j. tak vyzvať žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ako aj vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru - viď úvodné ustanovenia OP, podľa ktorých - „Správca je oprávnený vykonať všetky úkony voči klientom Banky, na ktoré je Banka oprávnená alebo povinná v zmysle týchto obchodných podmienok“, ako aj bod 37 OP. Žalobca doručil súdu aj kópiu doručeník o prevzatí zásielok adresovaných žalovanej práve spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (avšak doručienky neobsahujú špecifikáciu doručovanej zásielky), ktoré zásielky si žalovaná prevzala dňa 10.06.2016 - č. I. 95 a dňa 09.05.2016 - č. I. 96. Podľa dátumov listín, ktoré boli žalovanej doručované, je ale možné ustáliť, že žalovaná si predžalobnú upomienku zo dňa 04.05.2016 prevzala dňa 09.05.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.06.2016 si prevzala dňa 10.06.2016 - čo tvrdil aj žalobca vo svojom doplnení.

31. Ako je uvedené vyššie, v danom prípade došlo počas konania k postúpeniu bankovej pohľadávky, ktorá bola zároveň spotrebiteľským úverom. Súd preto skúmal, či bol dodržaný postup v zmysle citovaného zákona o bankách - prvá výzva preukazujúca omeškanie trvajúce viac ako 90 dní. S prihladnutím na spotrebiteľských charakter zmluvy, zároveň aj lehota nie kratšia ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Touto prvou výzvou mala byť predžalobná upomienka z 04.05.2016, ktorú si žalovaná prevzala dňa 09.05.2016. Z uvedeného listinného dokladu ale jednoznačne nevyplýva, že žalovaná bola v čase výzvy v omeškaní trvajúcom viac ako 90 dní. Pokiaľ ale daná výzva bola datovaná dňom 04.05.2016, kde pôvodný veriteľ vyzýva žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 3/2016 - pravdepodobne najstaršej splátky, s ktorou bola žalovaná v omeškaní a ktorú žiadal uhradiť do 11.05.2016, je zrejmé, že omeškanie žalovanej netrvalo 90 dní. Navyše v tejto výzve pôvodný veriteľ v časti ním uvedenej dlžnej sumy 140,00 Eur, uviedol lehotu na plnenie „bezodkladne“, čo ale bolo v rozpore s citovanou zákonnou úpravou OZ, ktorá lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Rovnako je tomu aj vo vzťahu k splátke splatnej v mesiaci 3/2016, ktorú pôvodný veriteľ žiadal uhradiť do 11.05.2016, čo od dátumu vystavenia bolo len 7 dní a od skutočného dátumu prevzatia výzvy žalovanou, v tomto prípade lehota na plnenie predstavovala len 2 dni, teda opäť v rozpore s citovanou zákonnou úpravou, podľa ktorej lehota na plnenie nesmie byť menej ako 15 dní. Navyše žalovaná aj po uvedenej výzve vykonávala pravidelné úhrady, čo uvádza aj sám žalobca - č. I. 86 p.v. a 87 a čo vyplýva aj z výpisov - č. I. 13 p. v. - 16, čo rovnako nepreukazuje omeškanie v čase predžalobnej upomienky trvajúce viac ako 90 dní. Pokiaľ by aj trvalo omeškania žalovanej 90 dní, čo ale preukázané nebolo, tým, že žalovaná aj po výzve následne plnila, nemohlo zo strany banky dôjsť k platnému zosplatneniu dlhu. Pokiaľ následne pristúpila banka (prostredníctvom správcu) k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, hoci aj po uplynutí daných 15 dní, vykonala tak v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami, keďže prvá výzva nespĺňala zákonné náležitosti (teda omeškanie netrvalo viac ako 90 dní a žalovanej nebola poskytnutá lehota na plnenie min. 15 dní).

32. V listinnom doklade - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pôvodný veriteľ prostredníctvom správcu vyčíslil dlžnú sumu ku dňu 05.06.2016 v celkovej výške 1.599,73 Eur. Žalovanej bola daná možnosť na úhradu takto vyčísleného dlhu na účet uvedený v oznámení po doručení uvedeného oznámenia. Pokiaľ žalobca tvrdí, že lehota na plnenie bola stanovená v rozsahu 10 dní, je rovnako aj toto jeho tvrdenie neprávne (č. I. 93).

33. Následne pôvodný veriteľ pristúpil k postúpeniu pohľadávky až dňa 18.06.2019, kedy však vyčíslil pohľadávku už v sume 2.336,40 Eur, ktorú sumu aj žaloval.

34. Z citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že predmetom spôsobilým na postúpenie bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky) ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva“. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. V prípade, ak by tomu tak nebolo, znamenalo by to, že banka by mohla postúpiť akýkoľvek nesplátny úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú a na akýkoľvek subjekt, činnosť ktorého nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností. Toto by však bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v súlade s § 27 ods.1 zákona o bankách a v rozpore so smernicou o nekalých praktikách.

35. V otázke postupovania bankovej pohľadávky je rozhodovacia prax už dlhodobejšie ustálená s odkazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - rozsudok sp. zn. 7CdO/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého vyplýva, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky, musí byť jednoznačne dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý však v prípade postúpenia pohľadávky, od ktorej žalobca odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, dodržaný nebol. Vzhľadom na rozhodnutie neskoršieho dáta, vo vzťahu k rozhodnutiu, na ktoré poukazoval žalobca, súd odkázal práve na uvedené rozhodnutie, ktorého závery boli pretavené aj do tohto rozhodnutia.

36. Ak teda pôvodný žalobca nepostupoval v súlade so zákonom o bankách - v čase prežalobnej upomienky nie je preukázané omeškanie trvajúce viac ako 90 dní, nebola stanovená zákonná lehota na plnenie, následne vykonané plnenia zo strany žalovanej, nie je možné prijať záver o splatnosti úveru. Ak následne došlo k postúpeniu bankovej pohľadávky, takéto postúpenie je neplatné, keďže v danom prípade nebola postúpená splatná pohľadávka. Vzhľadom k charakteru úveru - revolving, pri ktorom sa pravidelne obnovuje úverový rámec, splatnosť úveru nenastala ani plynutím času.

37. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo banky postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu môže banka pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami potom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru, alebo sa úver stal splatným. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

38. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s citovanou zákonnou úpravou. V dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd ešte dodáva, že v priebehu konania súd síce na návrh pôvodného žalobcu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu práve z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktoré postúpenie následne súd vyhodnotil ako neplatné postúpenie pohľadávky, avšak pri rozhodovaní o zmene žalobcu súd postupoval len v súlade s procesnoprávnymi predpismi, ktorých podmienky splnené boli - bol podaný návrh, bola predložená zmluva o postúpení pohľadávky preukazujúca postúpenie pohľadávky po podaní žaloby a žalobca vyjadril súhlas so vstupom do konania. Pri rozhodovaní súdu o návrhu na zmenu žalobcu nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa platnosťou postúpenia pohľadávky, pretože takéto skúmanie zmluvy o postúpení pohľadávky pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strán sporu právna úprava CSP nevyžaduje. Súd ale musel pristúpiť k preskúmaniu zmluvy o postúpení pohľadávky so zameraním sa na otázku platného / neplatného postúpenia pohľadávky a to práve v súvislosti s meritórnym rozhodnutím, so zameraním sa na aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorú súd skúma ex offo.

39. Aj napriek takto vyslovenému právnenému názoru sa súd zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania uplatneného dlhu.

40. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

41. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

42. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

47. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

48. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

49. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

50. Podľa tvrdení žalobcu, ako aj z obsahu zmluvy má súd preukázané, že žalovaná mala plniť v mesačnými splátkami. Z prehľadu splátok (výpisy) vyplýva, že žalovaná splátky neuhrádzala pravidelne, resp. boli uhradené aj v nižšej sume. Zo zmluvy je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú skutočnosť nespochybňoval ani sám žalobca. Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania, súd skúmal, či sa jedná o námietku ne/dôvodnú. Tu súd prihladol na listinný doklad predložený žalobcom - predžalobná upomienka, z ktorého je zrejmé, že žalovaná sa dostalo do omeškania s plnením minimálne so splátkou splatnou v mesiaci 3/2016. Pre porušenie zmluvných podmienok mal pôvodný veriteľ pristúpiť k zosplateniu celého dlhu dňom 05.06.2016. Pokiaľ súd posudzoval samotné premlčanie, postupoval podľa citovaného ustanovenia § 103 OZ, pretože plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Podľa názoru súdu skutočnosť, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 3/2016 sporná nebola, keďže vyplýva z predloženého listinného dokladu. Podľa názoru súdu práve splátka splatná v mesiaci marec 2016 bola potom tou splátkou, kvôli ktorej mohlo dôjsť k zosplateniu dlhu s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, pretože už touto splátkou sa žalovaná dostala do omeškania následne trvajúceho viac ako tri mesiace (ktoré ale nebolo ešte v čase predžalobnej upomienky), ktorá skutočnosť vyplýva z výpisu z Bankomatky quatro, z ktorého je zrejmé, že posledná úhrada v sume 50,00 Eur bola vykonaná v mesiaci 12/2015. Následnými úhradami z 2/2016 - 30,00 Eur a 3/2016 - 20,00 Eur bola zaplatená splátka za mesiac 1/2016. Úhradami za mesiac 4/2016 - 10,00 Eur, 5/2016 - 20,00 Eur a 6/2016 -20,00 Eur, bola uhradená splátka za mesiac 2/2016. Ďalšia splátka bola vykonaná až v mesiaci 7/2016 a to len v sume 20,00 Eur, teda je zrejmé, že omeškanie so splátkou 3/2016 trvalo viac ako

90 dní. Ak pôvodný veriteľ mal zosplatiť dlh už ku dňu 05.06.2016, ako je uvedené vyššie, v danom prípade postupoval v rozpore so zákonnou úpravou.

51. Premlčanie, ako také, je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom nie je zánik nároku, avšak jeho oslabenie práve z dôvodu, že nebolo vykonané v určenom čase. Ak sa strana úspešne dovolá premlčania, právo nie je možné už priznať. Podľa citovaného ustanovenia § 101 OZ je premlčacia doba trojročná. Zákonná úprava sa osobitne dotýka premlčania v prípade plnenia dohodnutého v splátkach (čo je aj prípad tohto konania), kde podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z listinných dokladov je zrejmé, že k zosplatneniu dlhu došlo minimálne pre splátku splatnú v mesiaci 3/2016.

52. V danom prípade je súd toho názoru, že účelom ustanovenia § 103 OZ je zabrániť veriteľovi v odsúvaní využitia práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. A práve v súlade s citovanou zákonnou úpravou súd prijal záver, že začiatok premlčacej doby celého zosplatneného dlhu nie je viazaný na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom (tak, ako to tvrdí žalobca), ale táto začína plynúť dňom zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa vyhlásiť predčasné splatenie celého dlhu. Tu súd odkazuje na právny záver vyplývajúci z rozsudku KS v Trenčíne sp. zn. 5Co/81/2017 zo dňa 09.08.2017.

53. V prejednávanej veci je to práve nesplatená splátka splatná v mesiaci 3/2016 z ktorého dôvodu premlčacia doba uplynula v mesiaci 3/2019. Ak bola žaloba podaná na súd až dňa 28.05.2019, bola podaná po uplynutí premlčacej doby (pre prijatie záveru o premlčaní dlhu nie je podstatný ani konkrétny deň, kedy táto lehota uplynula a to s prihliadnutím na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná až takmer dve mesiace po mesiaci 3/2019, ktorého uplynutím uplynula aj premlčacia doba). Tu sa súd stotožnil s konštatovaním žalovanej - jej právneho zástupcu vo vzťahu k otázke premlčania, prezentovanom až na pojednávaní. Na takto vyslovený právny názor nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní. Keďže žaloba bola podaná po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby, uvedená skutočnosť bola ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby v zostávajúcom rozsahu, po čiastočnom späťvzati žaloby.

54. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok aj na úroky z omeškania, čo je akcesorický nárok k hlavnému záväzku. Vzhľadom k povahe záväzku, aj tento podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok. Ak žalobcovi nebol priznaný nárok na plnenie istiny z dôvodu premlčania, nemohol mu byť priznaný ani nárok na úroky z omeškania. Súd preto žalobu vo zvyšnej časti zamietol aj z uvedeného dôvodu.

55. Keďže žaloba bola zamietnutá z vyššie uvedených dôvodov (nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nárok premlčaný), súd sa nezaberal posúdením zmluvných podmienok, prípadne preskúmaním zmluvy ako takej, jej ne/platného uzatvorenia, pretože v tomto smere súd považoval dokazovanie za nadbytočné. V tomto smere súd preto neuvádzal ani príslušné zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. V otázke premlčania súd vyslovil právny názor, z ktorého dôvodu nerozoberal ani nesprávnosť iných spôsobov počítania premlčania, prezentovaných tak žalovanou (ktorá uvádzala viac variant, pre ktoré by mal byť nárok premlčaný), ako aj prezentovaný žalobcom, podľa ktorého nárok premlčaný nie je.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca zbral v priebehu konania žalobu v časti istiny v sume 454,73 Eur s príslušenstvom

späť bez uvedenia dôvodu. V tejto časti (čo predstavuje 19,46 % z pôvodne žalovanej sumy), preto zaviniť zastavenie konania žalobca a nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej. Vo zvyšnom rozsahu - 1.881,67 Eur s prísl. (čo predstavuje 80,54% z pôvodne žalovanej sumy), bola žaloba zamietnutá, teda v uvedenom rozsahu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania, ako úspešnej strane. Žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania spolu v rozsahu 100 %, v ktorom rozsahu súd preto žalovanej nárok na náhradu trov konania aj priznal a to podľa §255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).